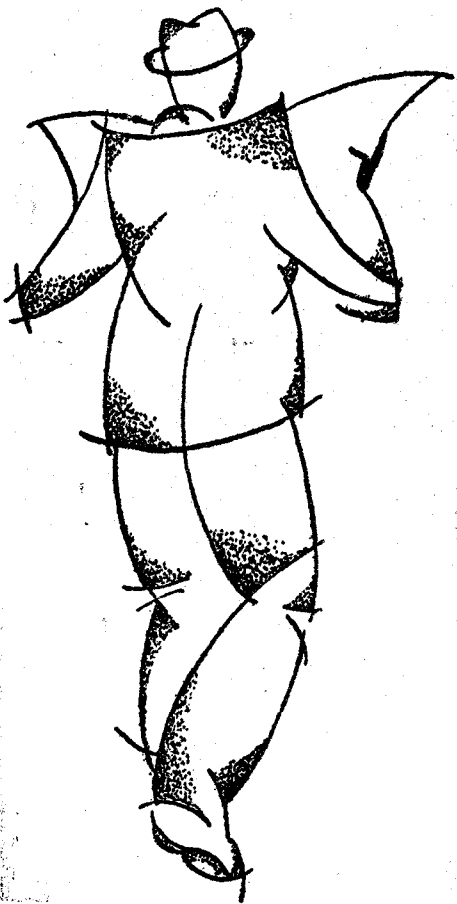

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

DEL AYUNTAMIENTO.—CRÓNIQUES D'ORIENT, per JOSEP GIBERT.—MÚSICA, per ANDANTINO.—MALA DRECERÀ.—RELLISCANT, per G. BUCH.—LA PERMANENT.—ESPORTS.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—SANT PERE DE RODA, FULLETO per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 17

FIGUERAS

Miércoles

26 Marzo 1930

Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

DEL AYUNTAMIENTO

En la sesión celebrada el 20 de los corrientes, descuellan como lo más interesante la constitución definitiva de la Permanente, que queda integrada por los señores que anunciamos en el número anterior.

El actual Ayuntamiento del gobierno del general Berenguer ha adoptado la costumbre, casi inveterada en nuestra ciudad, que siguieron también los Ayuntamientos del general Primo de Rivera; eligiéndose los cargos para la Permanente entre los concejales designados por el R. D. de 15 febrero del año actual, con la aquiescencia del Sr. Gobernador.

Concurrían los Sres. Lloveras, Fortunet, Jaume Gelart, Juanola, Monegal, Cusi (contribuyentes: total, 6); Sans (regionalista); Pujulá, Carbona, Rovira, Guíllamet, Geli, Ros, Ribó, Serra (de la Unión Federal Nacionalista: total, 8).

Se procedió a la elección de Alcalde, saliendo el Sr. Félix Jaume Gelart (contribuyente con 14 votos. Al elegirse los Tenientes de Alcalde, sale del salón el Sr. Guíllamet. Efectuada la elección resultan para la 1.ª Tenencia, el Sr. Pujulá (sufragio) con 14 votos; el Sr. Sans (sufragio), 2.ª Tenencia, con 11 votos; el Sr. Vergés (contribuyente), para la 3.ª, con 8 votos; y para la 4.ª, el Sr. Monegal (contribuyente), con 6.

Verificada la designación, llegó el Sr. Vergés.

Para las suplencias, se nombraron los

Sres. Geli (sufragio), con 15 votos; Guíllamet (sufragio), 12; Lloveras (contribuyente), 9; Avellana (contribuyente), 6.

Seguidamente a instancia del Sr. Sans se nombró la comisión de abastos por aclamación, con los Sres. Monegal, Ribó y Fortunet (también con mayoría de contribuyentes).

Entra el Sr. Guíllamet.

Al tratarse las incompatibilidades se retira el Sr. Cusi. Comentadas la de los Sres. Fita y Cusi, por contrata con el Municipio, y la presentada por el Sr. Borjas que se considera de la anterior Dictadura, por ser concejal saliente del último Ayuntamiento, poniendo su cargo a la apreciación de los actuales concejales, no son aceptadas por estos ediles, que les consideran que están bien en su puesto dado el carácter de lo actual.

Finalmente se trató de la cuestión de los empleados de arbitrios suprimidos, pasando el caso a la comisión pertinente al objeto de que les revisen facultativamente para ver los aptos.

A propuesta del Sr. Guíllamet se mandó un telegrama pro-amnistía.

Las filiaciones de los políticos han sido tomadas de la época en que les eligieron.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Cròniques d'Orient

per JOSEP GIBERT

Un monestir en el cel

Es troba en la part alta de la ciutat, al llevant de la Ciutadella, en l'indret anomenat «Bab el Gebel». —Porta de la Muntanya. Es segueix per un moment al costat del Mokatam, després, sobtadament, dins un recó àrid, veritable aglomeració de sorra i roquicers, hi sorgeix un oasi de verdor. Damunt els grans oberts en la roca, un jardí s'hi estén, que fa regalimar fins a la calcàrea tapisseria de les seves flors. Allà, en el silenci d'aquest lloc sever, el convent

dels dervixos bectaxi guarda pietosament la necròpolis dels santons musulmans.

El quefe de la comunitat hi vingué un dia, per allà el segle quinzè, a establir la seva vivenda en aquest aire on sols, sembla, les àguiles podien habitar-hi. Després, altres dervixos, albanesos i kurdes arribaren a llur torn per fer-li companyonia i, amb paciència, aquestos cenobites del Islam bastiren llur monestir en la roca.

En aquest país n'hi ha prou en donar una mica de beure a la sorra i, ràpidament, aquest sol, en apariència el més ingrát, es posa a verdejar. Per quin miracle aquestos religiosos d'altres temps han arribat a crear aquesta meravella que m'hi envolta? Del convent no se'n pot dir altra cosa que la que se'l veu molt net, i que, com una cornisa, els versets del Corà l'ornen. Però el jardí i la mesquita-tomba valen la visita. Dos grans eucaliptus guarden l'entrada, mentre que, prop de l'habitació, xipresos llencen vers el cel llur sil·lueta de fus.

Les campànules en són el rei. Ací se'n veuen de violetes, altres porprades en els arbres, en massissos, en voreres, i un conjunt d'elles, d'un roig extraordinari, grimpa per damunt dels rocs al costat d'un admirable jasmi-trompeta d'un bell groc d'or. L'efecte es magnífic. On sóc? Quin estrany món ordonà aquest espai on em trobo? La muntanya el sobreploma d'una manera esgarrifosa. Si tot anava estimbar-se? Veritablement, és a la vegada, magnífic i impressionant. A dos passes, el jardí on hi floreixen les roses en la bella primavera egípcia; un raig d'aigua canta dolçament un cant de vida. Una pèrgola s'extén més enllà, quals columnetes desapareixeran ben aviat sota els pàmpols verds. Un belvedere comparteix la terrassa. I els ulls no es cansen de la contemplació que se'ls hi imposa. D'un costat la Ciutadella, veritable burg migeval on s'hi desenrotllà l'història fabulosa del Caire, d'on partiren les cabalgades i les tropes conquistadores dels Caifes i dels Mamelucs; dins aquest conjunt de torres, de balleseres, i de bastions, la mesquita de Mohamet Alí hi dóna un to lleuger mercès a la boniquesa de la seva cúpula i a l'esbeltesa dels seus minarets en forma d'agulles. Als peus, blocs de pedres despreses del Mokatam ben prop dels edículs i mesquites en runes en qual recinte s'hi agenollaren els contemporanis dels emirs. A l'esquerra, les tombes dels mamelucs dresen llurs esteles esgrafiades. I al davant, la ciutat immensa; després, fins pedre-s'hi la mirada, el Nil i el desert.

Un aire viu pega la cara, una claretat lluminosa dóna a les coses un ideal resplendor. L'ocre dels murs, el roig i el violeta de les flors que el guarneixen, el verd de l'herbei, i l'atzur del cel componen en aquest quadre els colors a la vegada tan violents i tan bells que no es possible recordar l'haver trobat

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

en altre lloc una tan sorprenent oposició.

Ja el guardià, portant sobre la seva testa la tiara blanca dels dervixos, ha vingut per endur-se'm, arrancant-me de la meditació. Sense parlar ell em condueix vers un antre somبری, per on, abans d'introduir-m'hi, em fa calçar unes sandàlies de tela.

I em trobo entre tombes, en una mena de soterrani on és amb penes que hi entra la llum.

Marxo silenciosament entre dues fileres de cenotafis de marbre i calcàrea, segons la riquesa dels que a ací condueixen per dormir-hi el seu darrer sòn; tots musulmans fidels, ulemahs, o senzills particulars als qui llur reputació de virtut els obrí les portes d'aquest recés. Al fons, protegit per una reixa, el sarcòfag del fundador. De genolls, al peu dels ferros, homes i dones hi reciten els versets del Corà. Una fe ardent brilla en llurs ulls. Una mica més lluny, acropit quasi al sol, una criatura hi prega, les mans enlairades, tota la seva cara immovilitzada dins l'èxtasi religiós. En el plaçó, arrapada a les asprositats de la roca, una llanterna de color il·lumina la extranya escena.

Una mica d'angoixa crispa els meus nírvis. I és amb una mena d'ubriaguesa animal que retrobo l'aire, el cel, la llum...

Una darrera mirada al panorama que potser no veuré mai més, al jardí poètic, a les corbelles vorejades d'absenta, al regalim d'aigua que la brisa fa tremolar i que s'arriba en polcim fins als meus llavis. I el retorn vers la vila i vers el so-
roll.

* * *

Mentre a baix, en la capital modernitzada, els muezins no arribaran a fer-se escoltar entre les diverses fresses, cants i xivarri, roncaments de motors i claxons d'automòbils, allà dalt, dominant les remors, menyspreuant la gent, el monestir dorm en la nit blava. Dins els seus murs venerables, els dervixos venerables posternats sobre les dalles, resten insensibles als murmuris de la terra. Entre el fum dels incensers ells pregunten, i llurs veus fosques monten cap a dalt rodejades del silenci de la muntanya.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

Associació de Música

de Figueres

CURS VII

CONCERT VI

Lucie Caffaret

per ANDANTINO

L'Artista, la Dona!... Si tinguéssim de escollir ens quedariem amb totesdugues.

Haurièm de cercar adjectius molt poc freqüentats per la nostra ploma per a copiar-los aquí, i encara creiem que fugirien de tota ponderació, doncs Lucie

Caffaret té bens pocs precedents entre els artistes de fama universal.

Lucie Caffaret és la Intel·ligència i la Cultura musical personalitzada en una dona-estàtua. El prodigi dels seus dits s'uneix al prodigi dels seus braços i del seu cos.

La interpretació del «Preludi, Aria i Final» del gran Cèsar Franck, el magnífic reformador de la música francesa del segle passat, sols pot realitzar-la un artista vertaderament genial. Lucie Caffaret ens digué aquesa sonata de una manera magistral, donant-nos a comprendre una vegada més la tècnica, el sentiment, la cultura musical i la memòria de l'artista francesa.

El programa del concert donat el passat dijous era ben suggestiu i molt adequat al temperament de l'eminent pianista.

Algunes peces ja les havíem sentides a ella mateixa. Al costat de la dolcesa malaltixa del gran Chopin—Nocturn op. 27, n.º 2, dels més dificultosos del músic polonès; Valsos en Re bemoll i en La bemoll; tres Estudis: 3 i 5, op. 10 i 9, op. 25—, la reblincada Paràfrasi de concert sobre «Fledermans», de Strauss-Schütt, la «Tarantella», de Liszt i la tant coneguda Marxa Militar de Schubert-Tausig.

A més les altres obres «Impromptu» en Si bemol, de Schubert; Al·lucinacions, de Shuman; un Scherzo de Mendelssohn.

Tingué l'artista d'interpretar-ne una fora de programa, degut als sorollosos aplaudiments del selecte públic entusiasmats, que fou «Somni d'Amor», de Liszt, executada d'una faísó perfecte.

La personalitat de Lucie Caffaret, assimilant-se d'una manera perfectíssima l'esperit dels grans autors, ens ha reportat una pregona i inesborrable impressió.

Perque, no és una qüestió vertaderament difícilosa agermanar el virtuosisme—perfecte, insuperable en Lucie Caffaret—i la subjecció acuradíssima, la interpretació acabada de l'obra de l'autor? Caffaret assimila aquestes dugues condicions imprescindibles que fan grans i immortals als artistes.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Marti
Perelada, 49, 2.º Figueras

MALA DRECERA

Se'ns ha mostrat una semblança de instància, que en llegir les signatures que l'acompanyen, ens ha afermat encara més en el nostre ideari; ideari franc, noble i ben del poble, net i despullat de rancúnies que enterboleixen la vida i fan estúpids als homes.

Ens pensàvem, sentint els clams diaris, que planàvem ja damunt uns nous temps, més enlairats, més dignes, més amples, però per la mentada instància veiem que a casa nostra hi queden encara esperits arrupits i plens de llefiscositat, endintzats d'arrels en el terror de l'odi, i si un poble arriba aquests extrems, és poble mort, car és una col·lecció d'avarícies. Però la nostra Figueres serà per sort, lliure d'aquesta plaga; doncs l'esperit lliberal, franc, democràtic i generós no hi reflecta pas en aquella instància.

Són sols en sa majoria uns quants benestants, que sentirien la satisfacció de veure com la gana entra per totes les portes i finestres de l'humil i modest empleiat que per poguer abastar al viure diari, no té altre remei que llogar-se, forces vegades, en col·locacions gens envejables.

Sembla que aquesta gent vulgui disfrutar veient com els petits s'enfonsen ben avall, mentre ells tenen llurs benestars complets.

Nosaltres, LA GALERIA, que tenim l'esperit ben obert i diàfan, que sentim tant com qui més les inquietuts noves i l'acompliment de la justícia, ens hauriem

fet ressò d'aquesta instància, de no veure-hi un retorn a aquelles èpoques eixorques i malaltices que tothom creia bandejades. Fa llàstima de veure com tornem als temps de les capelletes; fa llàstima de pensar que per certa gent potser no hi ha remeis ni purgatoris. Volem la salut de tots, fent d'Enriqueta Martí, o demanant decrets d'Herodes. Potser si tothom complia, si la gent es fixava més en llurs deures que en els dels demés, no es donarien jocs ni especacles com el que es prepara. Nosaltres hem d'encarregar-los-hi als empleiats municipals, que tothom té l'obligació de donar el pes, la justa mida, i rendir a mesura del seu benestar, i llavors sí que tothom pot protestar i parlar d'honradesa, però quan no es porta la camisa neta de bugada, val més callar.

Per nosaltres, sortosament, creiem que la gran majoria dels Ajuntaments figuerencs han sigut honorats, i és rara paradoxa, però trobem que, d'entre els de l'elecció governativa, n'hi ha algun que mereix qui sab si més que cap altre els elogis d'honrat, administratiu i socialitzador.

Així pensem, i perxò recomanem a la Permanent que abans no es decideixin a pendre en compte les insinuacions dels benestants, primer que pensin si a ells els hi agradaria el respecte dels seus drets, i més encara tinguent en compte que la Llei, que és el Dret, la Llibertat i la Justícia estan al costat de l'oprimit.

Els primers anys del nostre segle se escolaren amb el mateix desconeixement. I així fins que esclatà la gran guerra. Aquesta va ésser qui va fer caure aquestos espantosos vels; la descoberta de les comes fou cosa feta i ella manà una nova era en la història.

És molt difícil poguer atribuir la glòria d'aital descobriment. Els francesos diuen que ha sigut degut a un "modisto" de París; els alemanys a un professor d'estètica de l'Universitat de Jena; els italians a Anna Fougez. Els anglesos, que tot primer qualificaren aquest descobriment de "shoking" i en refusaren la paternitat, han sigut els que més se n'han aprofitat i que han plantat però encara més al Nord.

DETALLS TÉCNICS

La descoberta, que ha sigut feta gradualment, avui es troba en el seu més alt apogeu; direm també, que sembla iniciar-se una època de decadència. Fins ara, cada anyada, amb una paciència de benedictí, l'home seguia aixamplant els seus coneixements en aquesta matèria per la que sempre s'hi ha sentit engrescat. Tots sabem que l'encís de lo desconegut ha tingut sempre un gran poder sobre totes les iniciatives humanes.

Les comes de les dones, contràriament a les de les taules, les cadires, els gats, les sargantanes, etc., són sempre en nombre de dos:

- a) cama dreta.
- b) cama esquerra.

Amb una mica de pràctica i d'exercici no és pas difícil sapiguer-les distingir. Els llocs més indicats pel seu estudi són: l'imperial dels tramvies, tots els balcons baixos sense excepció, les escales de graons alts, etc. Particularitzant més, direm que les llotges dels cines figuerencs també s'hi presten. Llavors les comes viuen en plena llibertat, i com no són pas molt ferotges i no moreguen, d'aquí que es poden agafar amb facilitat.

—Horitzons econòmics i socials.

Aquest descobriment, com el de les Amèriques, ha tingut una gran repercussió econòmica i social.

L'explotació de les zones explorades ha donat una molt forta impulsió a diferents indústries: la seda artificial, la de les mitges, les lligacames, els depilatoris, la tintoreria. És calculat "grosso modo" que en el món, les comes de les dones alimenten 7.600.000 obrers de ambdós sexes.

RELLISCANT

per G. BUCH

Les comes de les dones

Sense cap mena de dupte, que un dels més grans descobriments de la nostra època és, certament, el de les comes de les dones. Podem ben dir que és una descoberta que ha obert molts nous horitzons a l'esperit humà.

Pel cas que algun dels meus llegidors no n'estigui prou assabentat—i pel cas també que aquest o aquestos vulguin de mí algunes nocions sobre aquest assumpte—serà per mí un gran plaer el

poguer satisfer una llegítima set d'ins-trucció, i em dispo a fer-ho en una forma sintètica, tot evitant termes tècnics i diagrames científics.

—A quina època remonta aquesta frícosa descoberta?

L'existència de comes femenines era coneguda, sembla, després de la més alta antigüetat. Homes mateix n'han fet menció més d'una vegada, però també val a dir que durant mols segles elles restaren abrigades cuidadosament darrera un vel molt espès. En el transcurs del segle XIX se'n parlava com d'una regió misteriosa, com del Thibet, completament amagada a l'ull humà i vers la qual hauria sigut temerari i perillós aventurar-s'hi.

Es pot concloure que malgrat les fortes oposicions, la descoberta de les cames femenines ha tingut una enorme importància econòmica i, potser també, demogràfica.

Les propietàries de les cames descobertes poden sentir-se orgulloses de l'èxit.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

LA PERMANENT

S'ha constituït efectivament la Comissió Permanent del Municipi. Els elegits són: Alcalde, D. Fèlix Jaume Gelart (contribuent); 1er. Tinent, D. Marian Pujulà (sufragi); 2.º idem., D. Josep Sans (sufragi); 3.er, D. Lluís Vergés (contribuent); 4.art, D. Joan Monegal (contribuent).

Per la seva rara unanimitat, l'acte se fa de gran relleu i palesa un esdevenir difícil de preveure amb les nuvolades que amenaçaven tempesta.

Tinguem present que l'Ajuntament d'ara l'integren dos sectors capitals ben dissemblants exteriorment. En llur fons, però, els veurem ara coincidents. Tot per mor del carinyo que els bons fills figuerencs hem de sentir per la ciutat.

D'aquests dos sectors, la un és el dit dels contribuïents; l'altre, compost pels homes de sufragi universal, que la Dictadura sempre els hi carregava el mort del desgavellament estatal que patiem. (La Dictadura en féu potser un gra massa, i ara la bescantada, sembla amb raó, que és ella.—Resultats de fer els judicis massa depressa i un galan xic temeràriament. Patim d'altre mal però al nostre país, ja en parlarem un altre cop, si tenim salut i lleure).

En la nostra ciutat, el retorn a ca la Vila dels homes del sufragi vell, ha sigut també amb una unanimitat que meravella. I dona més força a aquesta unitat, el fet de pertanyer tots, menys un, al dissolt partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana; i aquest un encara pot incloure's amb els altres companys de l'elecció, car els acosta molt el denominador comú «nacionalista», i podríem dir que molt més també per la bona intel·ligència i protecció que els primers volgueren donar a la Lliga d'Alt Empordà quan les eleccions.

Això fa doncs pensar que es podien haver trobat front a front 10 edils del sufragi i 11 dels contribuïents; més encara si tenim en compte la proposició de D. Vicens Ros firmada pels seus amics en la sessió primerament haguda, en la que salvant el respecte a les persones, atacava dur, molt dur, la manera d'ocupar el càrrec que representen els contribuïents.

Tinguent altrament present que els homes de sufragi són compactes i disciplinats; i que els contribuïents, heterògenis i sense deures a un programa polític que imposa una disciplina baix pena d'excomunió política, havíem de creure que vindria l'hegemonia del grup compacte, ensenyorint-se de la Permanent, encara molt més segur en veure que a la sessió dita d'elecció, del dia 20, hi assistien només que 6 contribuïents, en contra de la presència (esmentats tots plegats) de 9 representants dels sufragis.

I tot ha sigut podem dir, contràriament, car veïem que després d'estimarlos-hi llur aportació als contribuïents amb paraules agradoses que els hi han tret la mica de fel posada en la presa de possessió, els han donat aquella majoria i belligerància que nosaltres no creïem, sempre basant-nos amb la protesta del Sr. Ros. Fins i tot la vara de batlle ha caigut en mans d'un contribuïent, persona acreditada, com ho és D. Fèlix Jaume, que si en la Alcaldia hi posa el mateix amor que per les coses del Menestral i la Unió Gremial, hem de veure com Figueres se regeix per un altre bon Alcalde.

Resalta doncs, i ho repetim, ben paradoxal, el comportament dels vells conceillers, car poguent ésser els dominadors,

s'han conformat de passar al servei dels que tothom hauria cregut dominats, a jutjar per les dades que es presentaven, llevat que «tras cortina», com se sol dir, hi hagi «dossier».

Fins a tal punt la cosa és sorprenent, que àdhuc s'acordà oficial al Sr. Governador donant-li les gràcies per haver deixat lliure a l'Ajuntament de constituir-se com ho han fet, tan democràticament. Val més, molt més, però que s'hagi donat aquesta passa, que a primera vista pot semblar feta enrera—sobretot després d'aquella proposició,—que no pas portar les coses a la punta de l'espasa. Un pas ben posat enrera pot valguer per assegurar una embranzida cap endavant. Ara, cal perxò que hi hagi esperit; un fort esperit. Sinó...

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

Libreria
Batlosera

LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES
Enginyers, 3 Figueres

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

PELUQUERIA GRAN CHICBaja de San Pedro, 2 (frente a la Rambla)
DE**ENRIQUETA PAU**

del Institut de Beauté Parisièn.

Ha contrado al artista del Peinado

Jacques Coll

de las Casas Jules Etienne y Clevers de Paris

Precios excepcionales

Ondulación permanente garantizada 6 meses con Aparato Eugène.	25 ptas.
Aplicación de tinte desde	4 "
Ondulación al agua	2'50 "
Corte del cabello	1 "
Champú	1 "
Lociones de las mejores marcas desde	1 "

MÁXIMA PERFECCIÓN Y GARANTÍA DE NUESTROS TRABAJOS

Venta de crema "GRAN CHIC" a granel, especial de esta casa, exclusivamente para sus clientas

Enseñanza completa de Ondulación Marcel al agua y permanente : PRECIOS MÓDICOS

FALTA APRENDIZA DE 14 A 16 AÑOS

ESPORTS**Glosari d'esports**

S'ha començat el campionat de Catalunya de la Lliga amateur. Aquest campionat el juguen els campions provincials i serveix per a classificar-se per a pendre part en el Campionat d'Espanya. La competició, doncs, és interessant. Els nostres jugadors han salvat el primer escoll difícil empatant amb el F. C. Tàrrrega, campió de la Província de Lleida, jugant en el mateix camp lleidetà i després d'un desplaçament de 250 kilòmetres i per tant sense l'escalf que dona sempre jugar davant els afeccionats amics.

És, doncs, una victòria esclatant i que ens permet creure amb que nostra Unió es classificarà finalista de Catalunya. Novament, doncs, hem constatat la valor de nostre joveníssim primer equip que ha fornit el meravellós resultat de 0 a 0.

En el moment d'escriure aquest glosari no sabem detalls del partit, ni ens calen, ja que això ho deixarem explicar als afortunats que han pogut presenciar-lo, però el telèfon ens ha dit que podiem guanyar, que Medina ha sigut el millor jugador al camp, que Brú, lesionat i tot al començ del partit s'ha defensat brillantment i que el partit, a finit tres minuts abans de l'hora a causa... no sabem de què. Ja és prou per a creure que el partit ha sigut jugat aferriçadament i que tampoc cal tenir massa confiança pel partit de diumenge. Cal que nostres jugadors surtin al camp disposats a justificar el títol de campions gironins. Cal que el públic acudeixi al Camp dels Monjos a animar als seus, i cal abans que tot sapiguer tractar l'equip foraster com a germans. Hem de procurar per tots els mitjans possibles treure el mal regust que va deixar-nos el partit Palamós-Figuères que decidia el campionat. Hem de guanyar, però, hem de guanyar per

joc, per entusiasme, per esportivitat. Estem en camí de demostrar que la Unió Sportiva s'ha recuperat plenament i havem d'aprofitar l'avinentesa d'aquest campionat amateur per a constatar-ho. Anim doncs, i no defallir. Som els primers de defensar una nova competició. Que el nom de l'Unió Sportiva de Figueres quedi inscrita en el palmarés del Campionat de Catalunya amateur com al primer equip que ha sapigut conquerir-lo.

SUPLEMENT AL GLOSARI

Hem enraonat amb els excursionistes els quals ens han donat tota mena de detalls. Per sobre la bona actuació de l'equip figuerenc, per damunt les excel·lències de l'excursió, cal remarcar sobre tot l'excel·lent acollida que els nostres representants tingueren, per part de jugadors, junta i públic de Tàrrrega. Diuen que sigué una cosa imponent i fantàstica. Nostres equípners foren aplaudidíssims en entrar al terreny de joc, ovacionats mentres aquest

durava, i victorejats en sortir del camp i dirigir-se a l'hotel. Una bella gesta de Tàrrrega que cal no oblidar i que ens aferma encara més en l'opinió que exposàvem en nostre acostumat glosari. Cal que Figueres sàpiga correspondre als fills de Tàrrrega.

Ramblejant

per KOLIN

■ Diuen, mai plou, i quan plou, com el diumenge passat, granota fica't al cove! Perxò quan aquest fendèn succeeix, veiem mantes parelles acostar-se més que mai, sota els paraigües. Es que us penseu que són tendes de campanya?— Mireu que es veuen les cames... i fins altres coses.

■ L'Assumpció es desespera per en Rocalba. No n'hi ha per tant. El noi és jove, elegant, trempat i ricat (qualsevol diria que el tracta en Jacques, l'artista), i és natural que "le gusten todas, todas le gusten, etc." i que per això tingui tantes d'altres amiguetes.

Bonica Assumpció no et preocupis més, que si és per torrons, ja pots contar amb nosaltres.

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERES

■ Tenim al món gent de tota mena. Molts se donen el treball d'empolainar-se i rentar-se amb sabó la cara abans de sortir de casa, total per res. Lo millor fan de carboners, i es mascaren; o de flequers, i s'emblanquinen; o van badant per sota dels balcons i els cau una brossa enganxadissa a les galtes; o si voleu fan de comparsa, i es pinten els morros (perdonin les lectores), volfem dir els llavis. Res té doncs d'estrany que divendres, en Met baixés del carrer de Cervantes amb una cara que semblava "chorizo". Ben segur que badant va ensopegar amb unes ventalles pintades de nou.

■ Res, quan se fan les coses deixant-se de la mà de Déu, que és una bona guia. L'altre dia volguent fer una grimassa a les més temptadores de les noies guapes que tenim al Menestral, volguèrem copiar-los-hi unes floretes herbàcies que es dedicaven. I parlant amb el cor a la mà, hem de dir que la vàrem vessar. Ens consola però, una raó que ens ha donat un cap-pare de la Redacció, i amb ella voldríem que es consideressin desgreujades les nostres admirades damiselles que enfadarem. Diu el cap-pare:

"Ningú deu amoinar-se per certs noms, o pels motius. Jo us diré que a la nostra terra sobretot, molts noms són d'origen vegetal, o lligats amb les usances que im-

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - - CIRURGIA DELS OSSOS - - - DIAGNÒSTICS

Trasladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

posa l'agricultura; sinó, escolteu: Bosch, Vinyes, Figueres, Bach, Sureda, Soler o Solar, etc., etc. I per més, a Roma, la gran mestressa del món, les nobles famílies portaven moltes d'elles noms vegetals: Ciceró (cigró), Fabi (fava), Lèntul (llen-tia), etc.

SEÑORAS:

SEÑORITAS:

Recuerden que se acercan las Férias y la temporada de baños para encargar día y hora para nuestra Ondulación Permanente, garantizada por seis meses al ínfimo precio de 25 pesetas, con la Máxima Perfección en la PELUQUERÍA GRAN-CHIC

Baja de San Pedro, 2 (frente la Rambla)

■ Carmeta T..., "Feliç tu" o Fèlix, que són paraules semblants, i que volen dir que ja tens un enamorat al darrera.

■ Coses de la sensibleria dels cors. Ara un auto Fiat es dedica a fer viatges des d'aquí a Vilafant. No és pas que l'auto estigui enamorat, però si el que el mena, i precisament de la xamosa Rosita.

■ Un altre auto, però Citroën. Es para davant el pas a nivell de la carretera de Roses, i no pas sempre que el tren travessa, que això bé, però d'altres vegades també.

■ Els cantons de la plaça de Pi i Margall, quan bufa la tramuntana són freds, però és tan bonica de contemplar la palmera! Sembla que es gronxa! Oi?, gentil B.?

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca

Servei Permanent

Petrolí, oli, grases i valvolines

Placeta, 1 — — — Telèfon: 3

FIGUERES

■ Conxíteta, el Nandu és fora. Ja ho sabs. Lluny, molt lluny, que de segur no tornarà. En vols un altre. Te'l sabem. I no en facis cas de les ploricaines de darrera hora.

■ Aquest està bé.

Aquest altre, no tant...

I el tercer!... oh, el tercer!

Una d'elles, les conversejants, és la Joana...

De qui parlen?: d'en Giner i de llurs amics.

■ Conversa:

— Escolta, Picola, que vols aprendre a tallar bacallà?

—...

— No? Com que el dijous et vàrem veureien certa parada de la plaça... Mes, ja ho comprenc, era mercat.

■ Un estel rutilant entre els blancs dits d'una jovincella molt bella. Es un estel que palesa una felicitat inexhaurible... Sabeu que és? L'anell de prometatge Bosch-Carberol.

■ Hi ha una noia figuerenca

que me n'ha robat el cor.

Els seus ulls són de mar blava,

són cabell és un fil d'or.

Ramblejant, ella camina

riallera, displicent;

és esbelta com palmera

que es blinca al bufar del vent.

Alta, esbelta, encisadora.

El jovent per ella es mor...

Enriqueta es diu la noia

que me n'ha robat el cor.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografia. Taquigrafia. Traduccions. Còpies a màquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

Un encert. Un veritable encert fou la projecció de l'extraordinària cinta "El arca de Noé". Nosaltres ja la coneixiem d'haver-la vist projectada "sonorament" en el Teatre Tívoli de Barcelona i ens va agradar tant que no tinguérem inconvenient de veure-la novament a Figueres, més que més, quan sabem que la projectaven en silenci. Ens calia reveure-la per a poder dir una vegada més que el cine-sonor és al nostre entendre una cosa que desdiu del setè art i que en lloc d'afavorir-lo, el perjudicarà molt. Tot i agradant-nos molt a Barcelona, va satisfer-nos molt més a Figueres, sense les estridències de l'aparell sonor i forjant-nos imaginativament el diàleg segons l'expressió dels artistes. Dolores Castello i George O'Brien hi triomfen rodonament en aquesta pel·lícula, però, a Barcelona en el cine-sonor quan el sentis parlar, l'ànima et cau als peus. Es tant dolça la mirada de Dolores Costello, te l'imagines tant espiritual et forges en l'imaginació que ha de tenir la veu dolça i avellutada, que quan la sentis reproduïda en la sonoritat de l'aparell has de quedar fortament decebut a la força.

Així és doncs, que considerem un encert que l'empresari senyor Pagés ens hagi proporcionat l'ocasió d'admirar "El arca de Noé", sense les arbitrarietats de l'aparell sonor que nosaltres arà bategem amb el sobrenom de "escandalós".

Sala Edison

El dia de Sant Josep, tinguérem una no va ocasió d'aplaudir la nostra paisana Pepeta Carles. Sempre ens és grat veure la seva actuació de tant en tant, perquè així podem seguir tota la vida artística d'aquesta noieta que ha sabut amb el seu propi esforç, amb la seva voluntat i amb el seu amor a l'art de la cançoneta enlairar-se fins a ocupar un lloc ben remarcable en el difícil art de la varieté.

Des que surt "La Galeria" hem demostrat que en qüestió de cançonetistes jutgem sempre amb un deix de severitat i

demostrarem que no som massa amics de l'art de la frivolitat poca-solta. Però en el cas que ens ocupa hem de fer constar que Pepeta Carles és una excepció. Ella canta amb tant d'amor, amb tanta bona fe, posa tant el seu cor de joveneta en les seves cançons, es preocupa tant poc de desperditar els mals instints del públic, que mereix nostres simpaties i és de les poques que escoltem a gust. Cal dir doncs que l'elogiarem sempre, en tant veiem que segueix el camí de l'art, pel camí recte. Quan per circumstàncies particulars (que mai no sia), caigui al munt de les, diem-ne, frivolitat i bellesa, nosaltres la tractarem pitjor que a les altres, perquè la seva vida artística ens afecta de més aprop, i el nostre nom de figuerencs va estretament lligat al seu nom de figuerenca.

Quedem doncs que la darrera actuació seva va plaure'ns en caràcter ascendent comparada amb les anteriors. Va posant veu. I així, juntat amb la clara dicció que ha tingut sempre, i amb una mica més de preocupació en els moviments, procurant que no sien sempre els de consuetud, farà que a no tardar ocupi un dels llocs preminents entre els estels de primera magnitud.

Ens havem estés massa i no podem parlar de les pel·lícules. No obstant direm que les millors que s'han representat en aquest cine, han sigut durant aquests dies, "Los diamantes del Zar" i "Sin escudo ni blasón".

Casino Menestral

"La Dolores".

L'immortal drama de nostre Feliu i Codina, representat el divendres prop pas-

sat per la companyia Eduard Cabré, constituí el segon èxit per la mentada companyia. No parlarem de l'obra, perquè ja la coneix tothom, però si de l'interpretació, que abans que tot havem de dir que fou ben notable.

Per damunt de tot, va complaure'ns la tasca d'Eduard Cabré, que ens serví un "Lázaro" reixidíssim, lliure de truculències i molt aprop de la perfecció. A despit dels que els plau un "Lázaro" bo a fer, en Cabré va mostrar-se el seminarista enamorat i temerós que solament treu el genit quan es veu acorralat injustament. Molt bé. En aquest actor anirem veient-hi el més difícil que és de trobar en els actors del dia. Personalitat. Mercedes Fernández, molt bé de dicció i ademan. De matíç tampoc estava malament. El que hi trobarem a mancar potser, és una mica d'energia quan tracta de revoltar-se. Però, pel demés i per sobre tot, Mercedes Fernández va demostrar ésser una actriu intel·ligent i estudiosa. El Melchor que va donar-nos el veterà actor Furquet, també va agradar-nos. Justíssim d'ademan (com ja és conegut de sempre en aquest actor) i fugint del melodramatisme.

Després, a segon plan, varen plaure'ns, Parera amb el Patricio i Casas amb el Justo.

Els altres, correctíssims.

"Aucells de pas"

Santiago Rusiñol no admet crítica en les seves obres. O al menys nosaltres no tenim prou autoritat per a criticar-les.

"Aucells de pas", fou magníficament presentada i interpretada. En Cabré amb el Puc, la Fernández amb Cecília i en Furquet amb l'Antonet. reeixiren dels altres companys, encara que tots es comportaren dignament. Volem fer paragraf apart de la senyoreta Virgili, que en el simpàtic paper de Lina, estigué immillorable. Com que es tracta d'una dama jove a la qual no coneixem, volem que consti la nostra felicitació.

Ahir van estrenar "Mi mujer es un gran hombre". En parlarem la setmana entrant.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

MUEBLES

FIGUERAS

El dia primer de juliol del 1097, el comte Pons d'Empúries re-
conegué a l'abat Raimond la jurisdicció de l'església de Santa Creu,
que més tard, en el segle XIII, s'anomenà de Santa Elena. Era
aquesta la parròquia del poble edificat al recer del cenobi benedicti-
ní i estava poblat en sa major part per servents del monestir i pa-
gesos que cultivaven les terres d'aquella muntanya. Els documents
deixen entreveure un litigi respecte de la possessió d'aqueixa es-
glésia, doncs el comte, a més del regoneixement d'una propietat
del monestir, dona a l'abat, en desagravi, dues mules (1).

En aquest mateix any el bisbe Pons de Roda, en el Ribagorça,
fa entrega al cenobi empordanès de l'església de Sant Just de Mi-
liària, "in castro quod dicunt Milària" (2).

En 1116 Huc d'Empúries fa donació a l'abat Regimond, que
regentava el monestir desde el 1111, de les terres compreses entre
el Port de Creu, el de Frexani, el coll de Tedi i Roca Morena, que
llindaven amb les propietats de Sant Pere. Al mateix temps els do-
nava els mals usos i el dret de matar tocino i tenir cap i peus i bu-
dells "quae vulgò dicunt bullada" (3).

El monestir atravessà en el temps de l'abat Deusdit (Deusde-
dit, Deus dedit, diuen els documents) una vida pletòrica. Aconse-
guí aquest abat dugues butlles dels Sants Pares Calixte II i Ig-
noscenci II. La seva política fa que continuament ploquin les do-
nacions, assolint en la història del monestir una importància que
molt s'apropa als treballs fets per Tassi i el seu fill, Hildessinde.

En 1121, Pere, bisbe de Saragossa li dona la vila d'Urseira (Os-
sero), a l'Aragó, "impsam mesquidam (meçquida, església, nom de
procedència aràbiga, com es veu) majorem quae est in villa quae
dicitur Urceira cum omnibus redditibus vel alodibus quae hodie ha-
bet vel unquam habint tempore paganorum, ut fiat Ecclesia in ho-
nore Dei et Sancti Petri vel aliorum sanctorum" (4); en 1123, Donat

(1) Monsalvatje.—Obra citada, p. 28.

(2) Marca.—Obra citada, app. 319.

(3) Monsalvatje.—Obra citada, p. 29.

(4) Marca, app. 366.—Villanueva, Obra citada, p. 47.

El jubileu durava vuit dies entre festivitats religioses i també
mundanals. La pau del cenobi s'alterava durant aquestes jornades
brillantíssimes en que els monjos deixaven de part les tant prosai-
ques sopes de sagí i el rabíós "allea vel ayades"—alioli, en català
—pels menjars més secüents i els vins més purs de l'encontrada,
amb l'afany irrefrenable dels panxa-prims. I en aquestes festes en-
traven a enriquir el ja poderós tresor del convent, les estoles i al-
bes i els calzers i missals, i els tapisos i les alcatifes. I les unces...

El Sant Jubileu perdonava els delictes més enormes, menys els
de violència contra persones eclesiàstiques o dedicades al culte di-
ví.

* *

L'evocació d'aquells temps d'opulència del gloriós cenobi em-
pordanès, no és, certament, possible de realitzar-nos-la sense do-
nar-nos una referència del règim interior de la seva vida. Potser
més d'un llegidor que hagi admirat les seves abundants ruïnes, pen-
sarà de quina manera s'esmunyia al viure d'aquells homes retirats
del món i encimerats en lo alt de la avui calva i deserta muntanya
de Verdera.

Era aquella una vida apacible i familiar, fermament lligada per
l'oració, instaurada pel gran sant de Monte Casino i lliurada entre
els treballs del camp i la labor cultural. Res no em podriem dir d'
aquesta última, si no hagués permanescut, per admiració universal,
una obra d'una valor tal que és ben suficient per assegurar-nos que
en aital sentit, no desmereixia el cenobi de Sant Pere de Roda dels
grans centres que en aquells temps de l'Edat Mitjana ostentaven la
supremàcia cultural del món: Cluny, Sant Víctor de Marsella, Mon-
te Casino, Subiaco... Parlo de la famosa Bíblia anomenada "de Sant
Pere de Roda", o "del Mariscal de Noailles", que es troba actual-
ment enriquant la Biblioteca Nacional, de París, i de la qual me'n
ocuparé més endavant.

En els primers temps de l'Edat Mitjana la vida dels convents
era molt severa. La Regla de Sant Benet disposava amb gran minu-
ciositat de les hores de menjar, de beure, de dormir, el treball a fer
i les oracions. Més tard, el desemfrè de la societat en tots els or-

dres de la vida també es deixà sentir a Sant Pere de Roda, i els seus abats i monjos, com ja he dit, no cessaren de cometre greus infraccions a la dignitat de la Ordre.

Aquell qui hagi pujat a Sant Pere de Roda haurà vist les feixes dels horts que s'estenien devés Llevant, pel cantó del Port de la Selva, i a Tramuntana, fins tocar els murs del poble de Santa Creu. La font que encara raja i que en aquells dies devia ésser ubèrrima, regava les hortalses ben conreades pels monjos, dirigits pel germà hortelà (hortolano).

L'abat era el senyor absolut de tota la congregació cenobítica. A l'entrar a regir-la, devia jurar solmetre's en tot i per tot a l'Església de Roma, de qui depenia com ja se sap el monestir, i observar les constitucions i ordnacions que, com a tots els cenobis del món, devien figurar recopilades en un llibre avui desaparegut.

Les obligacions del convent es repartien entre els monjos. Hi havia el camarer (camerarius), de molt divers ofici, doncs en alguns llocs estava repartit amb el de "l'hostelarius, hostelerius", (hostatger), que cuidava d'aposenar els hostes. Segons un curiós i interessantíssim llibre manuscrit, segurament inèdit, degut a la ploma d'un monjo del convent benedictí de Sant Feliu de Guixols, Alfons Cano (1), devia donar el camarer a cada monjo en els dies de Sant Pere i Sant Feliu, vint sous, i trenta en el de Sant Martí per llurs abllaments, com també devia proporcionar-los-hi toballoles i altres instruments minuciosament especificats.

El càrrec d'infermer (infirmarius), consistia en cuidar als monjos malalts i suministrar-los-hi tot ço que necessitessin. En el referit llibre diu que l'infermer de via entregar al malalt en sa convalescència una gallina, quatre ous i mitja lliura de carn (2) per dinar i quatre ous per sopar.

(1) Discurso general de este antiquísimo Castillo y Monasterio de Sanct Feliu de Guixols. De la orden de Nuestro Glorioso Padre Sanct Benito, adonde se trata de su fundación... (Exemplar manuscrit. Any 1606. Vegis Bibliografia).

(2) La Regla de Sant Benet prohibia als monjos el menjar carn essent tant bé de salut.

El sagristà cuidava de l'altar, de les llànties de l'església, de les del dormitori dels monjos i també estava obligat a fer de campaner o del seu peculi proveir-ne un.

El servei del refectori (De Officio refectuarie) estava també encarregat a un monjo (refectuaris) que devia cuidar-se de la menestra i de què mai hi faltessin a la cuina plats, olles, giradors, cassoles, parols, conques, astes de fusta i ferro, morters, etz, i d'aprovisionar els rebostos i dirigir el menjar dels monjos.

Existien també els càrrecs d'obrer (operarius), encarregat de la conservació de les obres del monestir, i pieter, que recollia les almoines.

* * *

Les dissidències entre Sant Pere de Roda i Sant Esteve de Banyoles esclataren novament en 1091, amb motiu de reclamar l'abat d'aquest convent les esglésies de Sant Joan de Crosà, Sant Ciprià de Pineda, Sant Genís i l'abadia de Sant Tomàs, a la muntanya del Pení. L'abadia de Banyoles no vela amb bons ulls aquesta insospitada i ràpida prosperitat del cenobi de Sant Pere, del qual havia depès durant alguns anys, i que fins menaçava absorbir, no tan sols les propietats d'aquell, sinó també la seva hegemonia. Per tal motiu va celebrar-se una junta a la capital del comtat d'Empúries, presidida pel comte Huc i sa muller, Sanxa, amb assistència de Bernat, abat del monestir de Ripoll, Pere, abat de Sant Quirc de Colera, Ricard, cardenal i abat de Sant Victor de Marsella, Berenguer, bisbe de Girona "et plures alios magnates et iudices". Macfret, abat de Sant Pere de Roda, mostrà als jutjes les actes de donació i de regoneixement que el reis de França havien fet a Tassi i a Hildesind. I per això el tribunal sentencià la causa a favor del cenobi empordanès, basant-se en l'autoritat de la llei goda i en els usatges del país, "dada notable—segons diu Balucí—, tant per ésser la primera vegada en que es cita nostre antic còdig, com per veure's que no es retardà l'aplicació i ús de les lleis, després promulgades per Ramon Berenguer "el Vell" i Almodis" (1).

(1) Antoni de Bojárull.—Obra citada, vol. II, p. 381.—Monsalvatje, Obra citada, p. 27.—Marca, Obra citada, col. 471.

NOTAS

EN la plaza de toros de nuestra ciudad, está en vías de organización un espectáculo que se celebrará en las próximas Ferias, y que causará verdadera sorpresa a nuestro público.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos. 2 plazas, a toda prueba, con patente pagada hasta el 30 de Junio próximo por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

CON referencia a la novillada a beneficio del Hospital de nuestra ciudad, que apuntamos en el número anterior, podemos concretar los datos asegurando que se lidiarán 4 hermosos novillos de una acreditada ganadería.

Los diestros serán los aristócratas barceloneses don Ramón Torres y don Mariano de Foronda.

Las cuadrillas estarán integradas por los distinguidos aficionados don Jesús Franco, don Jorge Girona, don Eladio Ciano, don Enrique de Sagrera, don Ricardo Yrigoyen y don Estanislao Domécq.

Asistirán al festival numerosos amigos y familiares de los "toreadores", que se trasladarán a nuestra ciudad en soberbia caravana de automóviles.

Nos consta que se está organizando un brillante baile de honor en una de nuestras principales sociedades.

Estamos convencidos de que nuestros conciudadanos sabrán corresponder al rasgo altruista de los mencionados aristócratas, con su proverbial y acostumbrada galantería.

Sería de gran efecto en este festival, celebrar como coronamiento, una fastuosa batalla de flores y confetti, en el redondel de la plaza.

Vila Sabater
DENTISTA

FIGUERE

FELICITAMOS al matrimonio Cabré - Basco, padres por primera vez de un hermoso vástago.

NUESTRO querido amigo de Port Bou, don Luís Cabré, nos ruega hagamos constar el trato incorrecto y poco humanitario del propietario de la fábrica de hielo de la calle de la Concepción, señor Reig, el cual se negó rotundamente a facilitar una cantidad de hielo para un urgente caso de enfermedad grave, alegando que aquellas no eran horas de despacho.

Esta conducta insospechable, es objeto de acervas censuras entre las numerosas relaciones del señor Cabré y su padre político, señor Basco, aunque no fueran aquellas horas de despacho, pues ante la vida de una persona, todas las molestias son leves.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
del as Deudas del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

LA cobla-orquesta de casa nostra, "La Filharmònica, ha triomfat novament en una "tournée" que acaba de realitzar per alguns pobles del veí departament dels Pirineus Orientals de la República Francesa.

Celebrem els èxits dels nostres compatricis artistes que saben imposar la nostra dança musicada enllà dels termès.

VOLDRIEM tenir espai per parlar extensament del Comitè de Festes per Santa Creu, però anem cohibits.

Un altre dia serà.

De tota manera s'acordà, sembla, per reduir aquella Assamblea a un verdader Comitè que només hi hagués una representació per rams d'activitat espectacular (toros, balls, cine, teatre, esports) i algú nomenat també cultura, per Atenea. Però com que hi havia assistència de fondistes i cafeters, va semblar lògic, un representant per ells. I

com que també els carnicers hi eren, en volguéren un altre; i un, pels tociners; i un pels flaquers. Sortirem que encara es parlamentava; perxò suposem que se'n hauran nomenat d'altres pels espartenyers, carboners, sastres, etc., etc. i fins pels adoba cossis, que sense ells no es podria fer bugada.

No desesperem, però, tindrem quan menys tot allò on el públic pugui anar pagant, i com cada any, se faran els focs artificials i els gegants.

Ja veurem, poc a poc, la cartelera.

EN el vecino pueblo de Aviñonet, desde el pasado domingo se venía notando que una casa de la vecindad tenía la puerta abierta, sin que ello fuera costumbre del dueño, súbdito inglés.

Ante la sospecha de una posible desgracia, ayer los vecinos juntamente con el juez, penetraron en la vivienda, encontrando entre dos jaulas de conejos, en medio de un charco de sangre, el cadáver del propietario.

Por el Dr. Montaner, hoy a las 4 de la tarde se efectuará la autopsia. Se cree con verosimilitud en la posibilidad de un crimen.

EN la corrida de toros que se celebrará en las próximas Ferias y Fiestas de Santa Cruz y que lidiarán los afamados maestros Vicente Barrera, Fuentes Bejarano y José Pastor, sabemos que los cornúpetos procederán de la acreditada ganadería salamantina de Carreros.

Con tan espléndido cartel no es de extrañar que la afición se sienta satisfecha, siendo fácil de pronosticar un lleno sin precedentes.

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31 Figueras

LA Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorro ha hecho durante la última semana las operaciones siguientes:

Cobros: Ptas. 47.335'56

Pagos: " 61.583'39

y 17 libretas y cuentas nuevas.

De la Comarca

DE CADAQUÈS

A «Sol Ixent», que qualsevol se podria creure que parlem del Japó, i realment és una fulla semi-dominical (surten només diumenge per altre) es pensen (això de que pensin és un dir) que totes les coses de Cadaqués se fan sota les voltes; però en aquest lloc tenen altra feina que amoïnar-se per quatre magarrufes dels baligues balagues que, perquè xerrotejen, es creuen uns revolucionaris, quan en realitat ho són de pa xucat amb oli.

Però perquè els hi consti, i és la pura veritat, els direm: que si llegíssin, ja haurien vist que LA GALERIA res té que veure amb «La Comarca», si no és recollir-ne les bones i empordaneses iniciatives.

Altrament, d'aquell temps sabem ben bé que el Sr. Pont va pagar totes les despeses o gastos que ocasionà l'indult pels prófugs i desertors (que eren molts milers), però no tenim cap mena d'indici que ens pugui dir que el Sr. Pont dongués cap pela per aquell diari.

Si això s'ho creuen els amics del Sr. Rubiés que presideix (el menys fins ara) la llista del P. U. P. que encara hi ha arxivada al govern civil de Girona, alabat Déu, pitjor per ells que no saben veure la realitat de les coses, car inclús no saben ells mateixos, pel que diuen, que ells són la Unió Patriòtica de Cadaqués, que encara que fos un bon partit aquest del P. U. P., ja saben ells que ficant-s'hi, els del poble en fugirien, i com que el Sr. Pont és del poble, també fugí d'ells.

La prova que no saben el que es diuen ho és la conversa que esmenten del Secretari, la qual ha desmentit a veu plena aquell Sr. Secretari.

I si no tenen caletre per dir exactament com són les converses, menys poden entendre quan els hi diem que amb excusa de fer un «malecon», el que procuren és obrir un àrea d'esbarjo pel «bonifaci» d'en Rubiés.

L'aigua, si hem d'esperar que vingui pel seu projecte, ja tardarem, doncs a Madrid els hi han tornat per «tercera vegada» el dit projecte, ço que vol dir que ho feien tant malament com sabien.

I si amb això els hem de parlar d'aquesta manera, encara més clar els hi explicarem que l'any passat l'Alcalde Sr. Rubiés i els seus amics, se varen rebaixar un 80 per cent de la quota de repartiment que tenien assignada, fent suportar arbitràriament la diferència a altres contribuents, i enguany han augmentat a tothom el 15 per cent, resultant així ells encara rebaixats d'un 15 per cent en proporció als demés contribuents.

De la mateixa manera que no han entès el que els hi dèiem de les clavaguetes, són aquestes conduccions; això és, ningú sab perquè serviran, puix que segons tenim entès s'hauran de desfer deocarrel car ni les lloses no cabalguen so-

bre les parets d'aguant, i del nivell no en parlem perquè el degueren tirar a ull. Així mateix ho feren amb el pressupost, i unes vegades el contractista diu que anava per administració, i en canvi d'altres a preu fet. Sinó que ho preguntin al Sr. Colomer, conegut per «Periquin», que és el contractista.

Gent per tant que no saben perquè serveixen, ni el que es fan ni el que es diuen, no poden parlar honradament de cap institució benemèrita, com ho és el Pòsit, que ens mereix tota la nostra simpatia, car el componen la gent del poble, els humils pescadors, els braus treballadors del mar que per la vida corren els afrosos perills de les bramoentes tempestes. Ara, nosaltres el que dèiem i el que temem, és que aquesta colla de baligues balagues, de que venim parlant, posats d'orientadors amb el nom de ponència, el que faran serà desfer el bon nom i crèdit que pugui tenir el Pòsit.

Què se'n pot esperar d'una gent que amb les morralles fluixes han deixat el municipi ple de nafres, com ho és un dèficit de 25.000 pessetes, havent àdhuc de començar a pagar ja importants quantitats de les que malgastaven, les quals seran seguides d'altres que també esmersaran malament. Com voleu doncs que donguí crèdit una ponència formada per gent d'aquesta mena? Què n'hi voldrieu de marmadors a les vostres oliveres?

El que ells ara volen és fer-se crèdit malgastant el bon nom del Pòsit, que si vol anar dret se'ls haurà de treure del damunt. Tant és així, que un dels seus primers actes fou una liquidació d'alguns articles, assignant preus de regalo, i abans de posar-los a la venda, ells varen triar descaradament lo millor per quatre xavos.

I com que la cosa seria un mai acabar i LA GALERIA sabem que no s'ha fet per contestar bartranades pocasoltes, tancarrem aquest ja massa llarg escrit, dient només que els califica ben bé la ximpleria de suposar que un home dels prestigis del Sr. Pont, que ha tingut tots els càrrecs honorífics que ha volgut, que havia despreciat les actes de Diputat i Senador responnent a la seva modèstia, i que si alguna vegada ha actuat, ha sigut ben bé només que per fer honrada administració, que un home doncs, com el que diem, pretengués ésser conceller del Municipi cadaquesenc,—que no vol pas dir perxò que

no es mereixi l'honor de tenir-hi un valor de tan alta moralitat com el Sr. Pont,—fariure.

C.

Una nota, res més, contestarem per condescendència als quatre mediterranis que amb «Sol Ixent» a la Costa Brava hi són enganxats com garotes.

Els direm, perquè ho sàpiguen i entenguin:

Primer, que l'opinió és el recull sintetitzat de totes les manifestacions de una pluralitat racional. Això vol dir: que si quatre gats miolen, un parell de cans lladruquen en companyia d'algun ase, no en farem cas. Dits animalons no fan opinió.

Segon: Que altrament nosaltres ens regim pel senderi de savis mestres, no per les dites de uns mediterranis ostricols. Unamuno, un dels nostres mestres, diu semblant: «Quan un home varia de idees, senyal que en té moltes dintre el cervell; contrariament a d'altres que al cap hi porten una carbaça buida amb quatre granes, bona per fer esquellots. Aquests no poden variar d'idees perquè no en tenen».

DE NAVATA

Diumenge passat en vuit, vàrem tenir comèdia i de la bona. Eren afeccionats els qui vingueren a representar l'obra gran, El Mistic, però en saben com si en fossin de l'ofici. Són ells la colla de Sant Miquel de Fluvià. Diem que en saben, però per sobre de tots, Mencion, que interpretarà un mossén Ramon envejable, àdhuc per un Borrás. No és pas cap «snob» Mencion, és un xicot amb tota la pasta d'actor. Les senyoretetes no hem pas de negar que ho feien bé, però semblava un xic que anessin amb corda.

De tota manera fruïrem d'una vera representació dramàtica com poques vegades.

—I ja que parlem de comèdia, cal que esmentem que els de l'Ajuntament, l'altre dia 20, qualsevol hauria dit que jugaven a nyaus, o a la corregeta ninc-ninc. Se'ls hi havia amagat un company i no el trobaven en lloc. Tot era anar amunt i avall i d'ací per allà. Qui sab!, potser aquell amic pescava amb ninya al Fluvià i ells se quedaven sense peix. Ben segur, certament.

C.

Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueras

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados
a cualquier precio

● ● **GLORIA** ● ●

Aparatos de radio directos a la corriente por 480 pesetas
Incluido altavoz - Resultados sorprendentes - Demostraciones

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

RADIO ATWATER KENT

Gramófonos ●

Discos ●

Artículos Fotográficos

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 17

FIGUERES

La Ferreteria **ANDREU SUÑER**
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dímarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y licores desde 100 a 1.000 idem.—Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

EMPRESSES DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10 = Figueres (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

:-: BANCO DE LA UNIÓN MADRID :-:

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

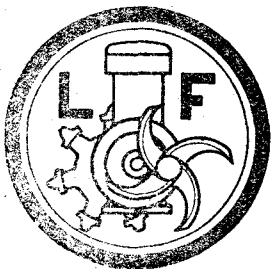
BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Surtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
: : : : la industria : : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la

BANCA - BOLSA y CAMBIO